

Noord Hollands Dagblad, zaterdag 8 maart 2008

De lokroep van andere landen

Spanje populair

Van de Nederlanders die nadenken over emigratie binnen Europa is Spanje veruit favoriet. Zeventien procent van de duizend mensen die meededen aan de Emigratiemonitor 2008 van Buysse Immigration en RMI Marktonderzoek kiest voor de Spaanse zon. Italië kwam als tweede uit de bus met 7%. Buiten Europa is Australië als vanouds populair met 7%, waarbij opvalt dat Nieuw-Zeeland als emigratieland nu iets meer in trek is en 9% scoort. Toch vertrekken jaarlijks twee tot drie keer zoveel mensen naar Canada.

Gevallen voor Australië

door Eric Molenaar

Heerhugowaard - Drie op de tien emigranten vertrekken volgens onderzoek naar het land waar ze een bijzondere vakantie-ervaring hadden. Joyce en Marcel du Mortier uit Heerhugowaard zijn geen uitzondering. Eind 2005 waren ze vier weken in Australië. Altijd al eens willen zien. Ze waren direct verkocht: „Het was nog mooier dan we ooit hadden durven dromen. De natuur, de mensen, alles eigenlijk.”

Inmiddels staan Joyces piano en Marcells motorfiets op internet. Ook hun ruime tussenwoning staat te koop. Het gaat door, al is dochter Isa nog maar een jaar oud. Het vertrek is in oktober. Wat hun zo trekt in Australië? Moeilijk in een paar woorden te vangen. De trots van Australiërs op hun eigen land staat de 30-jarige Joyce wel aan. Ruimte, natuur, hoe mensen met elkaar omgaan, er is te veel om op te noemen. Denken ze aan Nederland, dan komen haast, drukte, 'vloeken in het verkeer', parkeerdrukke in Alkmaar en files in hun hoofd op. „Het is het totaalplaatje van Australië dat ons trekt en het totaalplaatje van Nederland dat ons niet meer trekt.”

Sleutel

Joyce du Mortier-Van Sikkelerus is personeelsfunctionaris bij Campina in Heiloo. Marcel (37) is manager bij KPN. De hbo-opleiding en functie van Joyce is hun sleutel tot Australië. Want elke staat heeft een lijst van vakmensen die ze daar nodig hebben. Niet iedereen komt zomaar binnen. In eerste instantie leek het zelfs onmogelijk een visum te krijgen. Joyce haalde het vereiste aantal punten voor zaken als leeftijd, opleiding, werkervaring en beheersing van de Engelse taal net niet. Maar bij toeval kwamen ze op het spoor van visaspecialist Buysse Immigration. En ze ontdekten dat voor een tijdelijk visum (drie jaar) minder punten nodig zijn. Dat visum kan later worden omgezet naar een vaste verblijfsvergunning, onder bepaalde voorwaarden. Zo moet ze minimaal het tweede jaar het gewenste beroep hebben uitgeoefend. Mocht dat niet lukken, dan hebben Marcel en Joyce al een alternatief: Canada. Half 2006 bleek dat het mogelijk was voor een tijdelijk visum in aanmerking te komen. Joyce was net zwanger van Isa. Ze spraken af dat de emigratie door zou gaan als bleek dat hun dochter gezond was. Vorig jaar maart is het proces in gang gezet. Buysse helpt hen door de formaliteiten heen.

Tegenslag

Een gevoelige tegenslag kwam in oktober. Australië staat wonen en werken met een tijdelijk visum uitsluitend toe in 'regionaal gebied'. Maar buiten steden zijn weinig personeelsfunctionarissen nodig. De hoop was daarom gevestigd op de grote stad Adelaide, die als enige wél als regionaal gebied geldt. Maar Adelaide schrapte in oktober vorig jaar plotsklaps 'personeelsfunctionaris' van de lijst met gewenste beroepen. Een uitzondering kon niet worden gemaakt. „We waren echt wel een beetje radeloos”, zegt Joyce. Tasmanië bracht redding. Deze eiland-deelstaat geldt als regio en heeft met Hobart de gewenste grote stad. „Ze schijnen daar nóg relaxter te zijn.” De zakelijke voorbereiding leidt slechts tijdelijk af van de persoonlijke, emotionele kant. Want beider ouders zullen straks hun kind én kleinkind zien vertrekken. „Ik denk er bijna elke dag wel aan”, bekent Joyce. „Het zou de enige reden zijn waarom je het niet zou doen. Maar je moet je

